

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.891/2012/5. szám

A Debreceni Ítéltábla Dr. Riczkó István ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - Dr. Nagy Attila ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 8.P.21.066/2011/29. sorszámú ítélete ellen a felperes által 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

### Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja, az alperes marasztalásának összegét 2 872 228 (Kettőmillió-nyolcszázhetvenkettőezer-kettőszázhuszonnyolc) forintba felemeli, az államnak a felperes által fizetendő illeték összegét 456 066 (Négyszázötvenhatezer-hatvanhat) forintba leszállítja, az alperes által fizetendő összeget 340 334 (Háromszáznegyvenezer-háromszázharmincnégy) forintba felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 100 000 (Egyszázezer) forint fellebbezési költséget. Az államnak külön felhívásra a felperes 311 508 (Háromszáztizenegyezer-ötszáznyolc) forint, az alperes 7 530 (Hétezer-ötszázharminc) forint fellebbezési illeték megtérítésére köteles.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### Indokolás:

A felek 1990-1997 között harmadmagukkal közösen gazdálkodtak, földeket és mezőgazdasági eszközöket vásároltak, ezt követően a közös tevékenységük a közös tulajdonú kombájnnal végzett betakarítási munkákra korlátozódott.

A 2002. évben vásárolt NH TC 56 típusú kombajn vágóasztallal és kukorica adapter gépeken 2005. október 3-án alapítottak  $\frac{1}{2}$  -  $\frac{1}{2}$  hányadban tulajdonközösséget. A megállapodásuk szerint a tulajdonjogát mindkét tulajdonostárs az egész dologra nézve gyakorolhatja, jogosult a közös tulajdonú **K.-i** ingatlanon tárolt gépeket birtokolni és használni; a használat kérdésében szabadon állapotodnak meg. Szóbeli és írásbeli megállapodásuknak megfelelően a kombájnt a **K.-i** ingatlanon tárolták, onnan csak a közösen, először az alperes földterületein végzett betakarítás időszakában hozták el.

A kapcsolatuk megromlott, 2007 őszét követően már csak írásban érintkeztek a közös tulajdon megszüntetése érdekében. Az alperes a felperes megkérdezése és hozzájárulása nélkül 2008. május 3-án a kombájnt a vágóasztallal és az azt szállító kocsival, szeptember végén a kukorica adaptert a **K.-i** ingatlanról saját ingatlanára vitte. A felperes 2008. szeptember 8-án írásban közölte vele, hogy 108 hektár kalászoszt bér munka igénybevételével volt kénytelen learatni. Kérte, hogy a 24,5 hektár napraforgó, 45 hektár kukorica esedékes betakarítása miatt a kombájnt szeptember 15-ig vigye vissza a közös **K.-i** telepre.

A felperes részére 2008. évben a nyári aratási és az őszi betakarítási munkát részben **K. I.** mezőgazdasági vállalkozó végezte számla ellenében, 7,38 ha napraforgó és 43,5 ha kukorica betakarítását pedig **T. G.** mezőgazdasági őstermelő a felperes által részére végzett mezőgazdasági munkák ellentételezéseként. A felperes **K. I.** részére 91 ha árpa és búza aratásáért 1 456 000 forint, 17,5 ha zab aratásáért 245 000 forint, 17 ha napraforgó betakarításáért 238 000 forint, nettó bér munka díjat fizetett ki.

A felperes a perben a 2009. június 18-i tárgyaláson is kérte a 2009. évi betakarításhoz a kombájnt. Az alperes erre úgy nyilatkozott, hogy a gépet nem hajlandó kiadni. A felperes 2009. június 23-án írásban ismét felszólította az alperest, hogy a kombájnt mielőbb szállítsa vissza a közös telephelyre az őszi aratás érdekében. Az alperes 2009. június 24-i, majd 2009. július 6-i levelében is azzal a feltétellel vállalta a felperes rendelkezésére bocsátani a kombájnt az aratáshoz, hogy ha azt ő vezeti, a kezéből kiadni nem hajlandó. Hangsúlyozta, hogy a kombájnnal együtt bármikor felperes rendelkezésére áll. A felperes nem fogadta el az alperes személyes közreműködését az aratási munkáinál. Jelezte, hogy az árpát már bér munka igénybevételével learatni kényszerült, 1-2 héten belül esedékes búza-aratáshoz is szüksége lenne a kombájnnra.

A felperes részére a nyári aratási és az őszi betakarítási munkát 2009. évben is **K. I.** mezőgazdasági vállalkozó, míg 11 ha őszi árpa aratását **T. G.** a felperes által részére végzett mezőgazdasági munkák ellenértékéért végezte. A felperes 2009-ben **K. I.**-nak 17,5 ha őszi árpa aratásáért 245 000 forint, 64 ha búza és 6 ha zab aratásáért 840 000 forint, 25 ha napraforgó betakarításáért 350 000 forint, 63 ha kukorica betakarításáért 882 000 forint nettó bér munkadíjat fizetett.

2010. évben **K. I.** végezte az általa kibocsátott számlák szerint 43 ha búza, 31 ha repce, 6 ha őszi árpa aratását 1 280 000 forint, 44 ha napraforgó betakarítását 704 000 forint, és 30 ha kukorica betakarítását 480 000 forint nettó díjazásért.

A felperes 2008. október 6-án bírósághoz fordult, keresetében kérte a közös tulajdon megszüntetését a mezőgazdasági gépeken, amit az alperes az ellenkérelmében nem ellenezett, azonban viszontkeresetében a 2005. október 3-i megállapodásukat tévedésére hivatkozva megtámadta, a tulajdoni arányokat attól eltérőnek állította. A felperes a keresetét kiterjesztette az alperes kártérítésre kötelezése iránt arra hivatkozással, hogy tudta és beleegyezése nélkül a kombájnt és az adaptert a **K.-i** telepről elvitte, oda felszólításaira sem vitte vissza. Ezzel meggátolta a kombájnnal használatában, betakarítani csak bér munka igénybevételével tudott. A közös tulajdonú gépek **K.-i** ingatlanon történő tárolásában azért állapodtak meg, hogy azokat mindketten akadály nélkül birtokolhassák és használhassák, és ott készítették fel a gépeket az aratásra. Az alperesnek tudnia kellett, hogy az aratáshoz 2008. évben is szüksége lesz a gépekre, hiszen e célból vásárolták és

más géppel nem rendelkezett. Kártérítésként 2008. évre 2 738 320 forint, 2009. évre 2 471 000 forint, 2010. évre 2 464 000 forint kára megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Az összecszerűséget a **K. I.** által végzett munka esetén a számlák szerinti nettó összegben, a **T. G.** által 2008. évben végzett betakarítás tekintetében 7,38 ha napraforgó után 103 320 forint, a 43,5 ha kukorica után 696 000 forint, a 2009. évben végzett 11 ha őszi árpa aratás után 154 000 forint összegben jelölte meg.

Az alperes ellenkérelme a kártérítési igény elutasítására irányult, mert szóbeli megállapodásuk szerint a kombájnt ő vezeti. Az egyezséget a felperes rúgta fel 2007. októberben, amikor önállóan kezdte használni a kombájnt. Hivatkozott arra is, hogy tőle a gépet a felperes 2008-ban nem kérte, 2009. és 2010. évben pedig felajánlotta, hogy betakarítja terményeit, de felperes ragaszkodott a gép átadásához, amihez vezető jogosultsága nincs. Az összecszerűséget is vitatta arra hivatkozva, hogy ha a betakarítást saját eszközzel végzik, akkor is van szükségszerűen felmerülő önköltség, ezért a teljes költségért nem tartozik helytállni.

Az elsőfokú bíróság 8.P.21.661/2008/43. sorszámú ítéletében a mezőgazdasági gépeken a közös tulajdont, részben - köztük a kombájn - alperes tulajdonába adásával, részben árverési értékesítés elrendelésével, megszüntette. Az alperest kártérítés címén 3 508 320 forint és ennek 2009. március 1. napjától esedékes késedelmi kamatai, valamint 600 000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. A felperest 501 900 forint, az alperest 900 000 forint illeték megtérítésére kötelezte.

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő, a felperes az elutasított kártérítési igénye, míg az alperes a kártérítés címén történt marasztalása tekintetében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát.

A Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.189/2011/4. sorszámú végzésében az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét - közte az alperest 504 000 forint viszontkereseti illeték megfizetésére kötelező rendelkezését - nem érintette, fellebbezett részét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A felek oldalán felmerült fellebbezési eljárási költséget személyenként 100 000 forintban állapította meg. Az ítéltábla a végzése indoklásában megállapította, hogy az alperes a 2008. május 3-át követően a közös tulajdon megszüntetése időpontjáig köteles helytállni a felperesnél a bér munka igénybevételével összefüggésben felmerült kárért a használati megegyezés jogellenes megváltoztatása, az aratási munkái időtartamára a felperest illető birtoklás és használat lehetőségének önkényes megszüntetése miatt. A felperest a kártérítés a kára enyhítése körében felmerült költségei címén illeti. A kártérítés sikerességéhez a károsult felperes bizonyította a kára bekövetkezését indokolatlan költségei felmerülésével, azt, hogy a kárát az alperes károkozó magatartása okozta, valamint a kára bekövetkezése és az alperes károkozó magatartása között okozati összefüggés fennállását, továbbá, hogy eleget tett kárelhárítási kötelezettségének. Károsultként azonban az őt ért hátrány enyhítéséhez csak a feltétlenül szükséges költségek megtérítését igényelheti, nem számolható el költségként, ezáltal kárként az az összeg, amely a közös munkagép használata során is szükségszerűen

felmerült volna. Rámutatott arra is az ítélet tábla, hogy a per eddigi adatai szerint a **T. G.** által történt munkavégzés esetében hiányzik az alperes jogellenes magatartása és a felperesnél emiatt jelentkező „kár” közötti okozatiság, mert az a **T. G.** részére a felperes által végzett munka ellentételezése volt, az azon túl felperes által viselt benzinköltség pedig szükségszerűen felmerült volna a saját géppel történő aratás esetén is. Iránymutatása szerint a megismételt eljárásban - erre irányuló bizonyítási kérelem esetén - szakértő igénybevétele fel kell tárni a felperest ért kár összegét.

A megismételt eljárásban az alperes kérte a felperes kötelezését a közös tulajdonú kombájnnal 2008-2010. közötti időszakban felmerült javítási, karbantartási, valamint tárolási költségeiből a felperesre eső 856 150 forint megfizetésére. Az ennek alátámasztására általa csatolt számlák szerint 2010. július 2-án történt a hidrohajtás felújítása 1 044 925 forintért.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperest 2 778 100 forint kártérítés és ez után 2009. szeptember 1. napjától késedelmi kamat, továbbá 300 000 forint perköltség megfizetésére kötelezte a felperes részére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperest 461 700 forint, az alperest 334 700 forint le nem rótt illeték megtérítésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság az alperes 856 150 forint követelését a kártérítés összegének meghatározásánál az alperes által figyelembe venni kért, a tulajdonostársakat együttesen terhelő költségként bírálta el. Ítélezése alapjául dr. **D. I.** igazságügyi mezőgazdasági szakértő szóban és írásban kiegészített véleményét fogadta el. Az azzal szemben a felperes által kifogásként felhozottakat, az amortizáció kétszeres elszámolását alaptalannak találta, indokai szerint a kombájnnal a közös tulajdon megszüntetése forgalmi érték alapján történt. Rámutatott arra is, hogy az alperes által számlával igazolt alkatrész költségek közül a szakértő véleménye kiegészítése során figyelmen kívül hagyta azokat, amelyek a kombájnnal nem voltak felhasználhatóak. Mellőzte a felperes szakértői bizonyítási indítványát a hidrohajtás javítását indokoltá tevő meghibásodás okára. E körben kifejtett érvei szerint a javítás időpontjában a kombájnnal a felek közös tulajdonát képezte, a szükségesség a jármű korára tekintettel igazolt, a közös tulajdon üzemképes kombájnnal került megszüntetésre, a megváltási ár számításánál az alperes által viselt költség nem került elszámolásra. Az elsőfokú bíróság annyiban tért el a szakértői véleménytől, hogy a kárösszeg meghatározásakor figyelemmel volt a munkabér költségre is, amely közös használat esetén nem merült volna fel. Erre tekintettel a felperest ért kárt 2008. évben 863 600 forintban, 2009. évben 924 400 forintban, 2010. évben 990 100 forintban állapította meg.

A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az első fokú ítélet megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítást kérte. Az alperes marasztalásának az összecszerűségét, a keresetet elutasító ítéleti rendelkezést részben vitatta. Kérte a hidrohajtás javításával kapcsolatos költség figyelmen kívül hagyását arra hivatkozással, hogy a hidrohajtás meghibásodása, az emiatt felmerült költség az alperesnek felróható. Kérte a szakértő által évente és hektáronként 4 462 forintban elszámolt amortizációs költség mellőzését is a megváltási árral a kétszeres elszámolásra hivatkozással. Kifogásolta a gázolaj-fogyasztási költség összegét is. Állítása szerint a szakértő által figyelembe vett 22 és 26 liter fogyasztással szemben az általa perben csatolt egyetemi vizsgálati eredmény szerint ez a típusú kombájnnal 5 éves átlagban hektáronként 12 liter hajtóanyagot használ fel. A szakértő

ennek figyelmen kívül hagyását kellően nem indokolta. Fenntartotta a részére **T. G.** által végzett munka kapcsán érvényesített követelését is, kifogásolta, hogy az első fokú ítélet e követelését nem érintette. Hangsúlyozta, hogy a **T. G.** részére általa, illetve a **T. G.** által a részére végzett munkák során egyaránt ő tankolt.

Az alperes a fellebbezési határidő lejártát követően előterjesztett beadványában részletfizetési kérelmet terjesztett elő. A fellebbezési ellenkérelme tartalma szerint az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek a helybenhagyására irányult. Érvei szerint a hidrohajtás javításának a költségét a felperes a Ptk. 141. §-a szerint viselni köteles. Az amortizáció kétszeres elszámolása körében az elsőfokú bíróság indokait emelte ki. Álláspontja szerint a szakértő a gázolaj felhasználást pontosan levezette. A **T. G.** által végzett munkákat illetően az általa tanúként történő meghallgatásakor előadottakra hivatkozással a kölcsönös segítségnyújtást hangsúlyozta.

A fellebbezés kis részben alapos.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett, az alperest marasztaló rendelkezését nem érintette. A felülbírálat tárgya a felperes fellebbezési érveinek értékelésével a kártérítés iránti keresetet részben elutasító ítéleti rendelkezés volt. Ennek során az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ítélezése alapjául azzal fogadta el, hogy a felek között a közös tulajdon megszüntetése és az alperes viszontkeresete tárgyában hozott jogerős ítéletre tekintettel az azt érintő részt mellőzte. Az elsőfokú bíróság keresetet részben elutasító rendelkezésével, annak indokaival nagyrészt egyetértett, álláspontját csak a hidrohajtás javítási költségének az elszámolása körében nem osztotta.

Az ítéletábra a felperes másodlagos fellebbezési kérelmét nem találta alaposnak abszolút hatályon kívül helyezési okok, eljárási szabálysértés, illetve a bizonyítás kiegészítésének szükségessége hiányában, amelyek alapjául szolgálhattak volna a Pp. 252. §-ának (1)-(3) bekezdése alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésének.

Az indokolást a felperes fellebbezési érveire is tekintettel a következőkkel egészítette ki. A felperes alaptalanul támadta az üzemanyagfelhasználás költségként elszámolt mértékét. Az általa hivatkozott vizsgálati eredmény 2001. évi, az abban megállapított 12 liter hektáronkénti hajtóanyag-felhasználás 1997. évben üzembe helyezett, New Holland TC-56 típusú kombájnról vonatkozott. A vizsgálat az üzemeltetők által megadott hajtóanyag-fogyasztást tüntette fel, a kombájnról 1997-2001. közötti munkatapasztalatait dolgozta fel. A feleké 2002. évjáratú és New Holland TC 56 HP FS (hydro plus) típusú kombájn. E perbeli adatokra tekintettel a felperes a szakértői vélemény ellenében a vizsgálati adatokra alappal nem hivatkozhatott. A szakértő véleményét támasztotta alá a **K. I.** számláiban feltüntetett 22 liter/hektár üzemanyag-fogyasztás is. A perbeli kombájn felperes által állított 12 liter/hektár üzemanyag-fogyasztását perbeli adat nem támasztja alá.

A szolgáltatások árának kialakítása során az önköltség részét képező amortizáció költség szükségszerűen felmerül mind a bér munka igénybevétele során a díjban történő felszámításával, mind pedig saját tulajdonú gép használata esetén. A kétszeres elszámolásra vonatkozó felperesi érvek ellenében az ítéletábra osztja az elsőfokú bíróság által kifejtetteket, mely szerint a közös tulajdon megszüntetése forgalmi értéken történik, nem pedig az amortizáció szempontjából releváns könyv szerinti értéken. A megváltási ár

alapjául szolgáló forgalmi érték meghatározásakor a perben fellelhető valamennyi műszaki szakértői vélemény is kizárólag a gép aktuális műszaki állapotából indult ki. A használat során szükségszerűen felmerülő költségként az amortizációt a szakértő szakmailag indokoltan tüntette fel.

A felperes a fellebbezésében alaptalanul támadta a **T. G.** munkavégzése kapcsán érvényesített kárigényének az elutasítását is. Az ítéletábra ezzel kapcsolatos álláspontját a hatályon kívül helyező végzésében már kifejtette: az okozatiság ez esetben csak olyan tényállás mellett valósulna meg, ha a felperes **T. G.** munkáját a közös kombájn használatának meghiúsulása miatt kényszerűen vette volna igénybe és ezért, ennek ellentételezéseként díjazás helyett saját munkájával állt volna helyt. Erre azonban peradat a megismételt eljárásban sem merült fel. **T. G.** perbeli tanúvallomása szerint az általa végzett betakarítás a felperes évközbeni munkájának az ellentételezése volt, egymás számára egyenértékű munkát végeztek. A felperes perbeli nyilatkozata szerint is **T. G.** a számára korábban nyújtott segítségét viszonzta (15/F/1.).

A hidrohajtás javítási költségének felperesre történő áthárítása kérdésében az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontját a következőkre tekintettel nem osztotta:

A felperes 2008. október 6-án nyújtotta be a keresetét, a közös tulajdont az elsőfokú bíróság 2011. január 28-án hozott ítéletében szüntette meg. A kombájn 2008 májusát követően az alperes kizárólagos használatában volt, a hidrohajtás javítása 2010. július 2-án történt, annak teljes költsége 1 044 925 forint volt. Az alperes ezt a ráfordítást a per alatt a tulajdonostárs felperes előzetes értesítése nélkül eszközölte. A felek között nem volt vitatott az a tény, hogy a kombájn hidrohajtása a gép meghatározó eleme, fő alkatrésze. Dr. **D. I.** szakértő első véleményében helytállóan fejtette ki azt, hogy ez a ráfordítás, mint a következő 6-8 évben megtérülő költség, beruházási jellegű.

A Ptk. 141-142. §-ai alapján az alperes a kombájn állagmegóvásához és fenntartásához feltétlenül szükséges munkálatokat volt csak jogosult elvégezni. A hidrohajtás, mint fő elem javítása a Ptk. 144. §-ának a) pontja szerinti, a tulajdonostársak egyhangú határozatát igénylő, a rendes gazdálkodás körét meghaladó kiadás. Az a felújítás jellegénél és költségénél fogva a szokásosat meghaladta, a gép értékét, élettartamát számottevően gyarapította. Az alperes az ennek kapcsán felmerült költségei megtérítését a Ptk. 142. §-a alapján nem, csak a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint igényelhetette volna. Ez a gazdagodás azonban kizárólag az alperes oldalán maradt részben a kizárólagos használat, részben a közös tulajdon megszüntetésének a módja, a kombájn tulajdonjogának a megszerzése révén. A megváltási ár alapját képező forgalmi érték megállapításánál pedig ez a ráfordítás figyelmen kívül maradt, valamennyi műszaki állapotfelmérés, és véleményezés azt megelőzően történt. Arról a felperes nem is tudott, erre az alperes is csak a közös tulajdon megszüntetését követően hivatkozott a perben.

A módosított szakértői véleményben ez a szakértő által 2010. évre megállapított hektáronkénti költségeken belül 615 forintot képviselt. Ennek figyelmen kívül hagyásával a hektáronkénti költség a kalászosok esetén 10 603 forintról 9 988 forintra, a kukorica esetén 11 327 forintról 10 712 forintra módosult. Emiatt a 2010. évben a felperes által bér munkában betakarított 154 hektár területen felmerülő, szakértő által megállapított 1 654 000 forint költség csökkent 94 128 forinttal, 1 559 872 forintra.

A fent kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla - a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének c) és f) pontja alapján tárgyaláson kívül elbírálva - az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben, az eredményes fellebbezés által indokolt körben megváltoztatta, az alperes marasztalásának összegét 2 872 228 forintra felemelte. Ez módosította a felek elsőfokú pernyertessége-pervesztessége arányát, így a felek által fizetendő illeték összegét is. A kártérítési követelés után az államnak fizetendő 460 400 forint illetéken belül a felperes által fizetendő összeget 288 066 forintra leszállította, az alperes által fizetendő összeget 172 334 forintra felemelte. A pernyertesség-pervesztesség arányának 1 %-os módosulása mellett is helyes az elsőfokú bíróság ítéletének a felperest illető perköltséget megállapító rendelkezése.

A felperes által a fellebbezésében vitatott érték 3 893 851 forint: ebből 953 320 forint a **T. G.** munkavégzése kapcsán érvényesített követelés, valamint a szakértő által elszámolt 94 128 forint hidrohajtás költsége, 2 030 210 forint amortizáció, és gázolajköltség címén a szakértő által kalászosokra elszámolt 1 333 629 forint 46 %-a és a kukoricára elszámolt 375 414 forint 54 %-a, 816 193 forint. A fellebbezés részbeni eredményességére tekintettel a Pp. 78. §-ának (1) és a 81. §-ának (1) bekezdése alapján az államnak a felperes 311 508 forint, az alperes 7 530 forint meg nem fizetett fellebbezési illeték megtérítésére köteles a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján. A fellebbezési eljárásban túlnyomó részt pervesztés felperes köteles megtéríteni az alperesnek jogi képviselőjével összefüggésben felmerült fellebbezési költségét, amelyet az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján a fellebbezési ellenkérelem által igényelt ügyvédi munka és a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása figyelembevételével határozott meg.

Az alperes által a fellebbezéssel nem támadott marasztalását érintően a fellebbezési határidő lejártát követően előterjesztett részletfizetési kérelmet a Pp. 217. §-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak kell elbírálnia.

D e b r e c e n, 2013. február 19.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -